

NIEUWSBRIEF

VAN STICHTING VRIENDEN VAN ZJITOMIR

DECEMBER 2023

OEKRAÏNE IN ONS HART...

Het is bijna Kerst 2023. Een periode waarin tegenstellingen nogal eens de revue passeren. Licht versus duisternis bijvoorbeeld. Terugkijken ten opzichte van vooruitkijken. Of die confronterende tegenstelling: vrede tegenover oorlog. Actueel in Oekraïne. Nog steeds. Ingrijpend en met dagelijkse grote gevolgen. Voor het land, de regio, de stad. De wijk en buurt. Familie en gezin. Persoonlijk. Levens die worden beëindigd. Leed dat wordt geleden. Families die nooit meer zullen samenkomen. Sinds 24 februari 2022. Zo lang duurt het al. Op 28 november 2023, als ik dit stukje schrijf, inmiddels 643 dagen. En nachten. Uitzichtloos lijkt het.

Elke oorlogssituatie kent zijn eigen ellendige en verdrietige gezicht. De actualiteit in Oekraïne lijkt qua krantenkoppen ingehaald te worden door de oorlog in Israël. Daar is ook terecht aandacht voor. Maar het kan en mag niet betekenen dat de ellende in Oekraïne daarmee naar de achtergrond wordt gedrongen. 't Is een opdracht aan ons allemaal, aan mij en u/jou om, om iedere dag weer aandacht te vragen voor Oekraïne. De gedachten uit te laten gaan voor het enorme leed dat plaatsvindt. De Nederlandse harten te laten kloppen voor hen die het zo verschrikkelijk moeilijk hebben.

De strijdbaarheid in Oekraïne is groot. Onvoorstelbaar is de moed en het doorzettingsvermogen. Ik kreeg het onlangs mee van een jonge militair die

heel even na anderhalf jaar! vechten bij zijn moeder in Ridderkerk was. Te verdrietig voor woorden. Hij is weer terug. Zijn plicht en vaderlandsliefde roept.

Wat ook onverminderd krachtig is, is het wapen van ons gebed. De HEERE, Die boven alles staat, vragen of Hij een muur rondom Oekraïners wil zijn. Wil sparen en bewaren en kracht wil geven. Als 't in onze ogen steeds verder uit de hand loopt, is het de ultieme waarheid dat bij Hem niets uit de hand loopt. 't Is dat gebed dat wij ook u en jou vragen te bidden. Elke dag weer. Zonder ophouden. Hij kan en wil en zal in nood.... volkomen uitkomst geven. Dat is

een uitkomst die oorlog ver overstijgt en zowel hier (Nederland) als daar (Oekraïne) dezelfde noodzaak en blijdschap in zich kent.

Bid of hij met Irina wil zijn. Haar team wil gedenken in die enorm moeilijke omstandigheden. Met de winter voor de deur in al haar kilheid en wreedheid, ook in

en om Zjitomir. Help ze door! Dat is gebedstof, maar ook een praktische opdracht. Help ze door, de winter door. Geef van uw overvloed. Hou niet achter. Mogen we juist ook bij het einde van het jaar op uw steun rekenen. Dan alleen kunnen we onze steun blijven geven. Als echte Vrienden van Zjitomir.

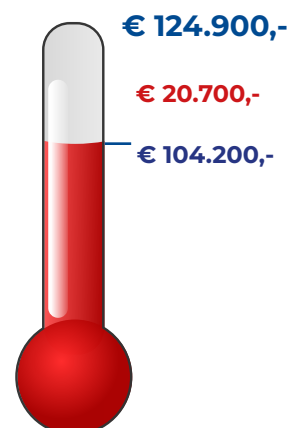
Marco Oosterwijk
Voorzitter

VAN DE PENNINGMEESTER

We zijn bijna aan het einde van 2023 gekomen. We willen u bedanken voor de enorme steun die we ook dit jaar weer mochten ervaren. Als we de balans op maken tot nu toe, dan hebben we tot en met november ontvangen € 104.200. De begroting voor dit jaar was € 124.900.

Dat betekent dat we nog € 20.700 nodig hebben om dit jaar quitte te spelen. Wilt u overwegen wat u hiervan kunt

bijdragen? Elk bedrag, klein of groot, wordt enorm gewaardeerd. Zeker door onze vrienden in Zjitomir, waar sinds het invallen van de winter en de toegenomen aanvallen door Rusland, de hulpvragen weer toenemen. Van harte in uw gebed en milddadigheid aanbevolen.

OUD EN VERTROUWD, MAAR...

Ein-de-lijk, na 3,5 jaar is het zover. We zijn met de auto op weg naar Oekraïne. Terwijl de kilometers weg tikken halen we samen herinneringen op: "Weet je nog van die bizar slechte wegen in Polen? Kan je je nog herinneren hoe het was om uren bij de grens te moeten wachten? Wat was het mooi om deze reis ook een keer met onze ouders te maken." En zo kan ik nog wel even doorgaan. Talloze keren zijn we in de afgelopen 30 jaar heen en weer gereisd.

Toch is deze reis anders dan al die andere keren. Ontelbare keren zijn we gewoon de grens met Oekraïne gepasseerd. Maar als we tijdens deze reis de Pools-Oekraïense grens passeren en het bord Україна – UKRAÏNE zien raakt me dit. Het is oud en vertrouwd. Tegelijkertijd word ik blij en verdrietig. Blij omdat we weten dat er door onze vrienden op ons wordt gewacht en dat we alle plekken die voor ons zo vertrouwd zijn weer zullen gaan bezoeken. Verdrietig omdat ik weet wat onze vrienden en de Oekraïense bevolking in de afgelopen 1,5 jaar mee hebben moeten maken en dat er sinds de oorlog veel plekken zijn die verwoest of beschadigd zijn geraakt.

Terwijl we bij het landsnaambord staan om een foto te maken kijk ik omhoog naar de stralend blauwe lucht. De gedachte dat er door het Oekraïense luchtruim ontelbare raketten zoveel dood en verderf hebben gezaaid overvalt me, ik kan het niet bevatten. En dat geldt ook voor al die persoonlijke verhalen die we horen in de dagen nadat we veilig in Zjitomir zijn gearriveerd.

Het leven lijkt gewoon zijn gang te gaan: er is druk

NAAR HET FRONT VOOR TV-OPNAMEN

Enkele weken geleden is Irina, directeur van organisatie Het Anker, met de EO naar het front gereisd om tv-opnamen te maken voor het programma "Kerst onder vuur". Omdat Irina en haar team daar vaker heen gaan om hulp te verlenen vroeg de EO haar hen te begeleiden en te vertalen.

Voor Irina en presentator Arjan Lock was het een bijzondere week. Ze ontmoetten verschillende mensen in bevrijde gebieden. De meesten zijn bijna alles kwijt, velen gewond en sommigen gemarteld.

Maar de meest indrukwekkende ontmoeting was wel met lijkschouwer Alexey. Hij identificeert de lichamen en dat is vaak niet eenvoudig. De omstandigheden zijn verschrikkelijk.

Irina vertelde: "Alexey ontmoeten, zijn werk zien, de tranen en al de andere ontmoetingen en het reizen bij

autoverkeer, de winkels zijn open, mensen doen een hapje en een drankje op een terras of in een restaurant. Maar schijn bedriegt. Er is wel degelijk een verschil. De prijzen in de winkels zijn gestegen tot ongekende hoogte. In het straatbeeld zie je militairen die voor het leven verminkt zijn geraakt. Als het luchtalarm gaat worden er apps gecheckt waarop bijvoorbeeld gezien kan worden in welke richting een raket vliegt. Het is gewoon onwonderlijk.

Ik zie mensen hunkeren naar het leven en naar vrede, tranen die maar blijven komen tijdens al onze ontmoetingen en gesprekken. Er wordt geprobeerd om woorden te geven aan machteloosheid en onzekerheid over de toekomst en het verdriet en de pijn die de oorlog heeft veroorzaakt.

God dank is er nog iets wat in al die gesprekken de boventoon voert en dat is het toekomstperspectief: God zal recht doen en er komt een tijd van eeuwige vrede. Dat we dit alles met onze vrienden mogen delen maakt deze reis onvergetelijk.

Margreet van Beest-Bons

COLOFON

Giften kunnen overgemaakt worden op rekening
IBAN NL05 INGB 0009 2775 92, BIC INGBNL2A.

VVZ heeft een ANBI-erkenning: giften zijn dus fiscaal aftrekbaar.

Correspondentieadres:
De Wiel 236
3361 TG Sliedrecht
Email: info@helpen.org
Internet: www.helpen.org

Onze sponsors:

